Dosarul nr. 2-25116529-12-2-14082025 (2-17933/25)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

19 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Mamaliga Vitalina

cu participarea reprezentantului reclamantei, avocatul Ivas Tatiana și pîrîtului,

a examinat în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bordei Anna împotriva lui Bordei Iurie privind dispunerea perfectării tuturor actelor de identitate a copilului minor pînă la atingerea majoratului fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

I. Argumentele participanților la proces:

1. La data de 08 august 2025, Bordei Ana a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva lui Bordei Iurie, solicitând dispunerea perfectării tuturor actelor de identitate a copilului minor, *****, a.n. *****, până la atingerea ultimului a vârstei de 18 ani, în lipsa acordului tatălui și încasarea din contul lui Bordei Iurie a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 500,00 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 13 000,00 lei.
2. În motivarea acțiunii reclamanta, Bordei Anna a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21.10.2022, a fost desfăcută căsătoria dintre Bordei Anna și Bordei Iurie. Din căsătorie a rezultat copilul minor *****, născut la *****, al cărui domiciliu a fost stabilit cu mama sa, Bordei Anna, prin Hotărârea Judecătorească din 20.09.2022. Prin aceeași hotărâre judecătorească a fost dispusă și încasarea pensiei de întreținere în beneficiul copilului minor.
3. Copilul minor, ***** s-a născut în*****, certificatul de naștere fiind inițial perfectat în România, fiindu-i atribuit CNP *****. Întrucât pașaportul copilului minor a expirat, se impune perfectarea unor noi acte de identitate, însă tatăl, Bordei Iurie, refuză în mod constant și nejustificat să-și exprime acordul în acest sens, în pofida solicitărilor repetate ale mamei.

4. Acest refuz constituie un fapt ilicit, care determină înaintarea prezentei acțiuni în judecată, solicitându-se dispunerea perfectării actelor de identitate ale copilului minor *****, născut la *****, până la atingerea majoratului, fără acordul tatălui, Bordei Iurie, născut la *****.
5. La data de 10.04.2025, Bordei Anna a depus actele pentru perfectarea pașaportului copilului minor, însă, după cinci zile, a fost informată că declarația/acordul nu mai este valabil.
6. Totodată, mama reclamantei, Mahu Tamara, a decedat la data de *****, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. *****, situație care a determinat imposibilitatea depunerii actelor într-un termen mai apropiat.
7. În prezent, copilul minor nu dispune de un act de identitate valabil, fiind astfel imposibilă deplasarea acestuia peste hotarele țării împreună cu mama sa.
8. În drept reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza art. 3, 9, 18, 27 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare în Republica Moldova din 25 februarie 1993, art. 53 din Codul familiei al R.M., art. 3, 11 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, art. 1 din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994, art. 2 din Protocolul nr. 4 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, art. 30 din Tratatul între România și Republica Moldova cu privire la asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996, în vigoare la 22 martie 1998.
9. În ședință de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Ivas Tatiana a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în cerere.
10. Pârâtul Bordei Iurie în ședință de judecată a recunoscut cererea înaintată și a menționat că nu refuză să oferă acordul său pentru perfectarea actelor românești.

II. Aprecierea instanței de judecată.

11. Audiind explicațiile reprezentanților părţilor la proces, studiind materialele cauzei civile în raport cu argumentele părţilor litigante, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată din considerentele ce urmează.
12. Instanța reține și prevederile art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

13. Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de Procedură Civilă al RM, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
14. În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
15. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă al RM, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.
16. În urma relației de căsătorie a lui Bordei Iurie și Bordei Anna s-a născut la data de 24 august 2019, copilul minor *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria/nr. NA VI *****eliberat la data de 06 februarie 2020.
17. Instanța de judecată atestă că copilul minor ***** deține dublă cetățenie, fiind cetățean atât al Republicii Moldova cât și al României, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria nr *****, eliberat pe numele lui ***** la data de 07.10.2019 de către Consulatul General al României la Manchester.
18. La data de 19 iulie 2022, Bordei Iurie în calitate de reprezentant legal, a declarat pe proprie răspundere că este de acord ca fiul său minor, *****, născut la data de *****, cod numeric personal de cetățean român *****, titularul pașaportului ***** emis de autoritatea emitentă a României, *****, la data de 01.05.2022, să călătorească cu multiple intrări și ieșiri din/în Republica Moldova, din/în România, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, în vizită, însoțit de mama sa Bordei Anna, fapt confirmat prin Declarația autentificată notarial de notarul public Mereuță Raisa.
19. Reprezentantul reclamantei, avocatul Ivas Tatiana a expediat în adresa lui Bordei Iurie o somație prin care a solicitat ca în decurs de 5 zile de la data recepționării somației să contacteze avocatul pentru a da acordul de perfectare a actelor de identitate a copilului minor *****. Corespondența expediată în adresa lui Bordei Iurie s-a restituit avocatului cu mențiunea ”nereclamant”.
20. În conformitate cu art. Art. 5 din Codul de procedură civilă: ”Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.”
21. Art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că „Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor

internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărîrilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri."

22. În conformitate cu art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „La judecarea cauzelor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte."
23. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă: "Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel."
24. Art.121 din Codul de procedură civilă prevede că „Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului."
25. În temeiul art. 46 din Codul familiei: „Drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege."
26. În conformitate cu art. 53 alin. (1) din Codul familie: " Art. 53 din Codul familiei: „Copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime."
27. Potrivit art. 61 alin. (1), (2) din Codul familiei, "Drepturile și interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinții lor. Părinții sunt reprezentanții legali ai copiilor lor și acționează în numele lor în relațiile cu toate persoanele fizice și juridice, inclusiv în autoritățile administrației publice și instanțele judecătorești, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale."
28. Art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, în vigoare din 21 decembrie 2023 (Legea nr. 370/2023) stabilește noțiunea "interesul superior al copilului" care constituie "asigurarea unor condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă a copilului, ținând cont de particularitățile individuale ale personalității lui și de situația concretă în care acesta se află".
29. Potrivit art. 1 din Legea privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte nr. 273-XIII din 09.11.1994, "Actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte sunt: toate tipurile de paşapoarte, de cărţi de identitate, de cărţi de rezidenţă, documentele de călătorie ale apatrizilor (Convenţia privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaţilor (Convenţia cu privire la statutul refugiaţilor din 28 iulie 1951) şi ale beneficiarilor de protecţie umanitară."
30. În conformitate cu pct. 14 [1] lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate şi evidenţa

locuitorilor Republicii Moldova, ”Depunerea cererii de către alte persoane se admite în următoarele situaţii speciale: a) în cazul copilului, inclusiv al celui cu statut de copil rămas fără ocrotire părintească sau cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, care este plasat în serviciul de tutelă/curatelă, în calitate de solicitant acţionează reprezentantul legal al acestuia (unul dintre părinţi, tutorele, curatorul), cu prezenţa obligatorie a copilului.

31. Articolul 1 din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994: „(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieși și intra în Republica Moldova în baza pașaportului, iar apatrizii, refugiații și beneficiarii de protecție umanitară - în baza documentului de călătorie, eliberate de autoritățile competente. Minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație. Minorii (elevii și studenții) care au împlinit vîrsta de 14 ani și sunt înmatriculați la studii în instituții de învățămînt din alte state, la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, prezintă actul de înmatriculare la instituția de învățămînt respectivă și declarația eliberată de unul dintre părinți, autentificată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, care conține consimțămîntul acestuia pentru ieșirea și intrarea minorului în Republica Moldova, cu indicarea țării de destinație, scopului călătoriei, perioadei de aflare a minorului în țara de destinație, iar în cazul altor reprezentanți legali - consimțămîntul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale. Declarația este valabilă pe o perioadă de un an de studii. În cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimțămîntul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, iar în cazul altor reprezentanți legali - consimțămîntul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale.”
32. În conformitate cu art 3 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993: „1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. 2. Statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținînd cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.”
33. Potrivit art. 27 din Constituția Republicii Moldova: „(1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat. (2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și

stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.”

34. Art. 2 (libertatea de circulație) din Protocolului nr. 4 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, recunoscând anumite drepturi și libertăți, altele decât cele care figurează deja în Convenție și în primul Protocol adițional la Convenție (Strasbourg, 16.IX.1963): „1. Oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa. 2.Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa. 3. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora. 4. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.”
35. Potrivit art. 30 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996, intrat în vigoare la 22 martie 1998, raporturile juridice dintre părinți și copii sunt guvernate, ca regulă generală, de legea statului al cărui cetățean este copilul. Totodată, tratatul instituie posibilitatea aplicării legii statului pe teritoriul căruia copilul își are domiciliul, în măsura în care aceasta este mai favorabilă interesului superior al copilului, iar în privința dreptului de a decide asupra acestor raporturi juridice sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 29 alin. (2) și (3) din același act internațional.
36. În aplicarea acestor prevederi, instanța constată că perfectarea actelor de identitate românești pe numele copilului minor ***** ține exclusiv de cadrul juridic intern al statului român, întrucât actele de identitate și pașapoartele sunt emise de statul a cărui cetățenie este invocată, în baza competențelor sale suverane. Prin urmare, eliberarea documentelor de identitate ale unui alt stat nu poate fi analizată sau dispusă decât prin prisma legislației naționale a acelui stat.
37. Instanța reține, totodată, că obiectul cererii formulate de reclamantă vizează perfectarea actelor de identitate românești pentru copilul minor, iar nu eliberarea actelor de identitate sau a pașapoartelor de cetățean al Republicii Moldova. Această delimitare este relevantă pentru stabilirea normelor de drept aplicabile și a competenței autorităților implicate.
38. În acest context, instanța subliniază că procedura de eliberare a actelor de identitate ale unui alt stat este guvernată exclusiv de normele juridice interne ale statului respectiv, iar autoritățile acelui stat nu pot fi obligate de o instanță din Republica Moldova să procedeze la eliberarea unor documente de identitate pe numele minorilor, în lipsa îndeplinirii condițiilor legale prevăzute de legislația proprie, inclusiv, după caz, existența acordului ambilor părinți.

39. În consecință, instanța reține că procedura de eliberare și perfectare a actelor de identitate românești este reglementată de legislația României, iar nu de cea a Republicii Moldova, motiv pentru care instanța națională nu își poate aroga competența de a substitui autoritățile române competente și nici de a le impune acestora obligația de a elibera actele de identitate solicitate, întrucât o asemenea intervenție ar contraveni principiilor suveranității statului și delimitării competențelor jurisdicționale.
40. Prin prisma prevederilor art. 12 alin. (1), art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată notează în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României care reglementează procedura de perfectare și eliberare a actelor de identitate românești, distinctă de cea a Republicii Moldova.
41. Deși Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă instituie un cadru de cooperare și recunoaștere reciprocă în domeniul raporturilor juridice civile, dispozițiile acestuia nu pot fi interpretate în sensul obligării unuia dintre statele părți la eliberarea sau perfectarea actelor de identitate. Or, emiterea documentelor de identitate constituie un atribut al suveranității statului, fiind reglementată exclusiv de legislația internă a fiecărei părți contractante și condiționată de îndeplinirea cerințelor legale proprii.
42. Prin urmare, în lipsa unei prevederi exprese care să confere unei instanțe naționale competența de a impune autorităților unui alt stat obligația de a emite acte de identitate, asemenea solicitări exced cadrul de aplicare al tratatului și nu pot fi admise, întrucât ar presupune ingerința nepermisă în competențele exclusive ale statului respectiv.
43. Într-o altă ordine de idei, instanța reține că admiterea capătului de cerere privind perfectarea actelor de identitate românești fără acordul tatălui, raportat la constatările efectuate anterior, ar genera dificultăți serioase și ar putea conduce chiar la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri judecătorești.
44. Totodată, instanța subliniază că, în cadrul ședinței de judecată, pârâtul a declarat în mod expres că nu se opune perfectării pașaportului românesc pentru fiul său minor, menționând însă că este necesar să fie informat din timp, pentru a avea posibilitatea reală de a se prezenta la notar în vederea exprimării consimțământului, conform cerințelor legale aplicabile.
45. În aceste condiții, lipsa acordului părintelui nu apare ca fiind una absolută sau de principiu, ci ca o chestiune de ordin procedural, ce poate fi soluționată prin cooperarea părinților, fără a fi necesară intervenția instanței printr-o hotărâre susceptibilă de neexecutare. Prin urmare, admiterea acestui capăt de cerere ar fi disproporționată și lipsită de utilitate practică, nefiind justificată nici din perspectiva interesului superior al copilului, nici din cea a efectivității executării hotărârilor judecătorești.
46. Totodată nu a fost prezentat niciun înscris care să ateste că la solicitarea reclamantei privind perfectarea actelor de identitate pe numele copiilor minori în lipsa acordului tatălui, i-ar fi fost refuzat. Însă chiar și în condițiile unui astfel de refuz al autorităților

române, soluționarea acestui diferend ține de competența statului respectiv, dar nu a autorităților Republicii Moldova.

47. Instanța constată că, în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost stabilită existența unui refuz al pârâtului de a-și exprima acordul pentru perfectarea pașaportului pe numele copilului minor. Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că pârâtul Bordei Iurie și-a manifestat anterior consimțământul expres în legătură cu emiterea și utilizarea documentelor de călătorie ale fiului său minor.
48. Astfel, la data de 19 iulie 2022, pârâtul, în calitate de reprezentant legal al minorului, a declarat pe proprie răspundere că este de acord ca fiul său minor, *****, născut la data de *****, identificat prin cod numeric personal de cetățean român *****, titular al pașaportului ***** emis de autoritatea competentă a României, municipiul *****, la data de 01.05.2022, să călătorească cu intrări și ieșiri multiple din și în Republica Moldova, România, precum și în Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, însoțit de mama sa, Bordei Anna.
49. Acest consimțământ a fost autentificat notarial prin declarația întocmită de notarul public Mereuță Raisa, fapt ce conferă documentului forță probantă deplină și relevă voința neechivocă a pârâtului de a permite folosirea documentelor de identitate și de călătorie ale minorului.
50. În aceste condiții, instanța apreciază că nu poate fi reținută existența unui dezacord real sau constant al pârâtului în ceea ce privește perfectarea sau utilizarea pașaportului copilului, iar eventualele divergențe invocate nu reflectă un refuz de fond, ci cel mult aspecte procedurale legate de modalitatea și momentul exprimării consimțământului. Prin urmare, nu se justifică intervenția instanței pentru suplinirea unui acord parental care, în fapt, a fost deja exprimat și confirmat prin acte oficiale.
51. În ceea ce privește solicitarea referitoare la perfectarea tuturor actelor de identitate ale copilului minor *****, în calitate de cetățean al Republicii Moldova, instanța de judecată reține că procedura de eliberare a documentelor de identitate este reglementată de art. 1 din Legea nr. 273-XIII din 09.11.1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, precum și de pct. 14^1 din Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013, pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova.
52. Instanța subliniază că, potrivit cadrului normativ național menționat, pentru perfectarea actelor de identitate ale unui minor cetățean al Republicii Moldova este suficientă depunerea cererii de către unul dintre reprezentanții legali (părinte, tutore sau curator), cu prezența obligatorie a minorului la autoritatea competentă. Legislația în vigoare nu instituie obligația prezentării acordului celuilalt părinte pentru eliberarea sau perfectarea actelor de identitate ale copilului cetățean al Republicii Moldova, în lipsa unor restricții legale expres prevăzute.

53. Totodată, instanța constată că pârâtul Bordei Iurie nu a îngrădit dreptul copilului minor la libera circulație, fapt confirmat inclusiv prin declarația notarială nr. 2-4831 din 04 decembrie 2024, prin care acesta și-a exprimat consimțământul ca minorul să părăsească teritoriul Republicii Moldova. Această împrejurare exclude existența unui conflict real între părinți cu privire la exercitarea drepturilor copilului în ceea ce privește circulația și actele de identitate.
54. În aceste condiții, instanța apreciază că pretenția reclamantei de a se dispune perfectarea tuturor actelor de identitate ale copilului minor *****, născut la *****, până la atingerea vârstei de 18 ani, în lipsa acordului tatălui, este lipsită de temei legal și de utilitate practică, întrucât legislația națională permite deja realizarea acestei proceduri fără consimțământul expres al ambilor părinți.
55. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat, în mod distinct, obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în cuantum de 500,00 lei, taxa de timbru în cuantum de 200,00 lei, precum și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 13 000,00 lei.
56. Examinând acest capăt de cerere, instanța reține că pretenția privind cheltuielile de judecată are un caracter accesoriu, fiind indisolubil legată de soluționarea fondului cauzei. Or, având în vedere că pretenția principală a reclamantei a fost respinsă ca neîntemeiată, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii accesorii privind încasarea cheltuielilor de judecată.
57. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că cererea reclamantei de obligare a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată este lipsită de temei juridic, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.
58. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC al RM, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Bordei Anna împotriva lui Bordei Iurie privind dispunerea perfectării tuturor actelor de identitate a copilului minor pînă la atingerea majoratului fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul **Brăgaru Alina**